

Nowa Rada Programowa w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski - biogramy

04/11/2025

Paweł Althamer

rzeźbiarz, performer, twórca instalacji i filmów wideo. Początkowo zajmował się rzeźbieniem figur za pomocą prostych technik oraz niekonwencjonalnych materiałów. W kolejnym etapie twórczości skierował uwagę na problem samotności, izolacji oraz wyobcowania. Wzorując się na technologii kosmicznej, budował kapsuły, przyrządy czy skafandry, służące oderwaniu się od rzeczywistości. W połowie lat 90. poświęcił się sprawom społecznym, głównie umiejscowieniu sztuki i twórczości w otaczającym świecie. Od 1991 roku z koleżankami i kolegami z pracowni, m.in. Katarzyną Kozyrą, Jackiem Markiewiczem, Jackiem Adamasem, współtworzył zjawisko Pracowni Kowalskiego vel Kowalni – jednego z czołowych ugrupowań Młodej sztuki polskiej 1990. W 2004 roku otrzymał prestiżową nagrodę Vincenta Van Gogha, przyznawaną przez holenderską Fundację de Broere, a w styczniu 2010 roku podczas gali wręczenia Paszportów Polityki – Specjalną Nagrodę dla Kreatora Kultury. Na stałe współpracuje z Fundacją Galerii Foksal. W 2009 roku był inicjatorem powstania Parku Rzeźby na Bródnie. Jego prace znajdują się w kolekcjach m.in. Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku i w Zachęcie – Narodowej Galerii Sztuki. Od 2022 roku Althamer zasiada w jury konkursu rzeźbiarskiego Baltic Horizons. Również w 2022 roku tygodnik *Polityka* uznał jego *Wspólną sprawę* (2009–2016) za jedno z dziesięciu najważniejszych dzieł sztuki ostatniego trzydziestolecia.

dr Marek Bartelik

historyk i krytyk sztuki, kurator i poeta. Studiował sztukę w École des Beaux-Arts w Paryżu w latach 1981–1982. Uzyskał tytuł magistra nauk ścisłych w dziedzinie inżynierii lądowej na Uniwersytecie Columbia oraz doktorat z historii sztuki w Graduate Center na City University of New York. W latach 1996–2016 wykładał sztukę nowoczesną i współczesną w Cooper Union for the Advancement of Science and Art w Nowym Jorku. Był również profesorem wizytującym na uniwersytetach Yale i MIT, a także na Tokijskim Uniwersytecie Sztuki. W latach 2006–2011 pełnił funkcję krytyka-rezydenta dla absolwentów w Maryland Institute College of Art w Baltimore. Jako krytyk sztuki był prezesem AICA USA (2008–2012), a następnie w latach 2012–2018 XV prezydentem AICA International (Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki), zrzeszającego 4500 krytyków w 63 sekcjach narodowych na całym świecie. Obecnie jest honorowym prezydentem AICA. Wygłaszał wykłady w kraju i za granicą, m.in. w Museum of Modern Art w Nowym Jorku, Museum of Fine Arts w Bostonie, Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, Muzeum Miejskim w Hadze i Domu Mondriana w Amersfoort, Museo Nacional de Bellas Artes w Buenos Aires oraz Pinacoteca w São Paulo. Był kuratorem wystaw muzealnych m.in. prac Marka

Rothki, Adji Yunkersa i Anny Belli Geiger, a także licznych wystaw galeryjnych w USA i Europie. W latach 1997–2017 regularnie publikował w *Artforum International*, dla którego recenzował wystawy z ponad 20 krajów na 4 kontynentach. Jego artykuły ukazywały się również m.in. w *CAA Art Journal*, *Art in America*, *ArtNews* oraz *American Art*. Występował w programach telewizyjnych we Francji, Polsce, Turcji, Chinach i na Tajwanie. W Polsce jego teksty publikowane były m.in. w *Obiegu*, *Gazecie Wyborczej*, *Projekcie*, *Szumie*. Jest autorem i współautorem wielu książek. Obecnie pracuje nad książką o starożytnej wyspie Egina oraz swoim jamniku Tobym.

prof. Izabella Gustowska

artystka wizualna, reżyserka filmów eksperymentalnych i edukatorka. Urodziła się w 1948 roku w Poznaniu, gdzie mieszka do dzisiaj. Jest profesorką Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, prowadzi Pracownię Filmu Eksperymentalnego I na Wydziale Animacji i Intermediów. Działała w grupie Od Nowa. Współprowadziła, razem z Krystyną Piotrowską, galerię ON. Wzięła udział m.in. w Biennale w Sao Paulo (1983, 1987), w Biennale w Wenecji (1988) i w wielu innych międzynarodowych wystawach w kraju i za granicą. Jest autorką m.in. cyklów *Względne cechy podobieństwa*, *Life is a Story*, *Panny pandemiczne* i filmów m.in. *Chwila*, *Sztuka trudnego wyboru*, *Sztuka łatwego wyboru*. Miała wiele wystaw indywidualnych m.in. w Muzeum Narodowym we Wrocławiu (1986), w Galerii Sztuki Współczesnej Zachęta w Warszawie (1996), w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie (2001), w Muzeum Narodowym w Poznaniu (2007), w Starej Rzeźni w Poznaniu (2008), w Arts Station Foundation w Poznaniu (2015), w Centrum Kultury Zamek w Poznaniu (2020), w Galerii Wozownia w Toruniu (2023). W 2018 r. zrealizowała trzydziestominutowy videoperformans *Hybryda* w Pawilonie w Poznaniu, a ostatnio *Dryf* *Swing – Hybrydy* na Festiwalu Malta (2024). Współpracuje z muzykiem Patrikiem Lichotą. Jej prace znajdują się w znaczących muzeach i kolekcjach w kraju i za granicą, na przykład w Muzeum Narodowym we Wrocławiu, Museum of Modern Art w Nowym Jorku czy w prywatnej kolekcji Grażyny Kulczyk w Muzeum Susch.

dr hab. Małgorzata Jacyno

autorka i socjolożka, dr habilitowana nauk humanistycznych, profesorka Katedry Historii Myśli Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego. Pracuje na Wydziale Socjologii UW. Zajmuje się socjologią kultury oraz współczesną francuską myślą społeczną i humanistyczną. Pracowała w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk. Jest autorką publikacji *Kultura indywidualizmu* (2007), *Iluzje codzienności. O teorii socjologicznej Pierre’a Bourdieu* (1997) oraz współautorką książek: *Dzieciństwo. Doświadczenie bez świata* (wraz z A. Szulżycką, 1999), *Kultura na peryferiach* (wraz z T. Kukołowiczem, M. Lewickim jako współredaktorami, 2018), *Przewodnik socjologiczny po Warszawie* (ze współredaktorami A. Jawłowską, M. Kempnym, 2016) i autorką pozycji *Kultura w czasach globalizacji* (2004). W ramach NPRH (Narodowy Program Rozwoju Humanistyki) zrealizowała projekt przekładów współczesnej francuskiej literatury socjologicznej i humanistycznej (2017–2022).

Alevtyna Kakhidze

artystka multidyscyplinarna, której praktyka obejmuje performans, film, rysunek, kuratorstwo, media oparte na czasie i projekty oparte

na współpracy. W swojej twórczości bada złożone zagadnienia – od konsumpcjonizmu po kulturę roślin, od feminizmu po życie w strefach konfliktu. Mieszka w Muzyczach w Ukrainie, 26 kilometrów od Kijowa. Podczas dorastania w obwodzie donieckim, znanym z przemysłu węglowego, doświadczała gwałtownych i chaotycznych przemian Ukrainy – od czasów ZSRR przez niestabilną rzeczywistość po jego rozpadzie po trwającą dziś nieformalną wojnę między Rosją a Ukrainą. Pozostała w kraju po rozpoczęciu pełnoskalowej inwazji w 2022 roku. Obecnie opisuje ludziom żyjącym w pokoju codzienność obcowania ze śmiercią i wojennymi zniszczeniami. Alevtyna Kakhidze studiowała w Narodowej Akademii Sztuk Pięknych i Architektury w Kijowie (1999–2004) oraz w Akademii Jana van Eycka w Holandii (2004–2006). Uczestniczyła w ukraińskich i międzynarodowych projektach artystycznych, m.in. w 14. Europejskim Biennale Sztuki Współczesnej Manifesta w Kosowie, w 7. Biennale Berlińskim poświęconym polityce, a także w Pawilonie Marokańskim na 54. Biennale w Wenecji *Working for Change*. Otrzymała m.in. wyróżnienie honorowe *State of the ART(ist)* przyznane przez Ars Electronica (2023), nagrodę Women in Arts przyznaną przez UN Women Ukraine (2023), Nagrodę Artystyczną im. Kazimierza Malewicza (2008), a także pierwszą nagrodę w Konkursie dla Młodych Kuratorów i Artystów organizowanym przez Centrum Sztuki Współczesnej przy NaUKMA w Kijowie (2002).

dr Małgorzata Miśniakiewicz

historyczka sztuki i kuratorka, której badania koncentrują się na społeczno-politycznych kontekstach sztuki współczesnej oraz powojennej awangardy Europy Środkowo-Wschodniej, ze szczególnym uwzględnieniem interlokalnych perspektyw. Ukończyła historię sztuki na Courtauld Institute of Art w Londynie (magisterium z zakresu *Global Conceptualism* pod kierunkiem prof. Sarah Wilson i prof. Borisa Groysa, 2011; doktorat pod opieką dr Klary Kemp-Welch, 2018). Jej rozprawa doktorska dotyczyła usieciowionej sztuki lat 70. – na przykładzie polskiego mail artu – w kontekście idei opozycji demokratycznej oraz wobec przemian społecznych i geopolitycznych. Jest dwukrotną stypendystką Arts and Humanities Research Council. W 2014 roku ukończyła Podyplomowe Studia dla Menedżerów Kultury w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Regularnie publikuje teksty naukowe poświęcone sztuce Europy Środkowo-Wschodniej. W pracy kuratorskiej skupia się na sztuce współczesnej i neoawangardowej, ze szczególnym uwzględnieniem wideo i fotografii. W latach 2017–2019 pełniła funkcję Kuratorki Kolekcji Muzeum Współczesnego Wrocław. Realizuje projekty kuratorskie we współpracy z instytucjami w Polsce i za granicą. Jest również autorką tekstów krytycznych i redaktorką. Łączy działalność kuratorską z badawczą poprzez współorganizację konferencji naukowych i projektów badawczych. Jej ostatnie projekty dotyczą m.in. dziedzictwa modernizmu i prawa do przestrzeni publicznej, ekologii sztuki, współpracy z krajami globalnego Południa, sieci kontrkulturowych oraz feminizmu w sztuce Europy Środkowo-Wschodniej. Współpracuje z Fundacją Art Transparent we Wrocławiu.

Martyna Modzelewska

artystka interdyscyplinarna. Studiowała grafikę i malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku oraz sztukę mediów w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzy instalacje, obiekty, performansy i obrazy. Bada stan zawieszenia pomiędzy sprawczością i niemocą. Uważa edukację emocjonalną za jedną z najpilniejszych potrzeb społeczeństwa, a jej brak – za przyczynę wszelkich problemów, zarówno w skali osobistej, jak i społecznej. Założycielka (wraz z Paulą Jędrzejczak) i członkini kolektywu artystycznego *Umysł Biedaka*, mającego na celu popularyzowanie rozmów o pochodzeniu klasowym i klasizmie w kontekście sztuki i za jej pomocą.

Katarzyna Redzisz

ukończyła studia magisterskie na Wydziale Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Kuratorka i historyczka sztuki. Od 2021 roku Dyrektorka Artystyczna nowego muzeum sztuki współczesnej i nowoczesnej KANAL-Centre Pompidou w Brukseli. W latach 2015–2021 jako główna kuratorka odpowiadała za program TATE Liverpool. Wcześniej, od 2010 roku, pracowała jako kuratorka wystaw i kolekcji w TATE Modern w Londynie. W Warszawie współzałożyła i prowadziła *Open Art Projects* (2007–2017), organizację koncentrującą się na produkcji nowych projektów artystycznych. Jej niezależna praca kuratorska w Polsce i na świecie zaowocowała wieloma projektami interdyscyplinarnymi, takimi jak inauguracyjna wystawa Muzeum Susch (2018) czy Art Encounters Biennial (2021). Autorka tekstów i publikacji o sztuce, a także redaktorka wielu katalogów. Regularnie bierze udział w sympozjach i dyskusjach, okazjonalnie wykłada na uczelniach, takich jak: Królewska Akademia Sztuk Pięknych w Gandawie, Liverpool John Moores University, Freie Universität Berlin, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, La Cambre w Brukseli.

Monika Szewczyk

historyczka sztuki, kuratorka wielu wystaw, członkini Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA. Od 1990 roku tworzy autorską Kolekcję II Galerii Arsenał, która stała się inspiracją do powstania Podlaskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. Kolekcja II była wielokrotnie pokazywana na wystawach w Polsce (Muzeum Narodowe w Szczecinie, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Galeria Kronika w Bytomiu) oraz w Strasburgu. Szewczyk była kuratorką ponad 100 wystaw indywidualnych i około 20 problemowych, z których najważniejsze to: *Here & Now* w Galerii Zachęta w Warszawie i Galerii Arsenał w Białymstoku, *Four roses* i *Jak rozmawiać o sztuce współczesnej* w Galerii Arsenał. Artystka w 2005 roku otrzymała Brązowy Medal *Zasłużony Kulturze Gloria Artis*, a w 2013 roku Nagrodę Artystyczną Prezydenta Miasta Białegostoku.

Urszula Świącicka

artystka i edukatorka. Od ponad 30 lat niestrudzenie wykłada w warszawskiej ASP swój autorski, międzywydziałowy program *Anatomia dla plastyków*. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w pracowni prof. Stanisława Słoniny i w pracowni prof. Zofii Demkowskiej, a aneks z ilustracji – w pracowni prof. Janusza Stannego. Była stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz paryskiej *Kultury*, a także laureatką wyróżnienia im. Krystyny i Bolesława Singlerów i Fundacji Polcul im. Jerzego Bonieckiego. W 2009 roku otrzymała Nagrodę Rektora Akademii Sztuk Pięknych

w Warszawie. Jej prace wielokrotnie były wystawiane na Międzynarodowych Biennale Sztuki Medalierskiej FIDEM. Medale Urszuli Świącickiej znajdują się m.in. w kolekcji Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu. Początki jej twórczości oscylowały wokół rzeźby, medalierstwa i grafiki. Od wielu lat rdzeniem jej działań artystycznych są obiekty i instalacje przestrzenne. Wykorzystuje w nich zaskakujące, pozornie zdegradowane materiały, często pochodzące z recylingu, i nadaje im nowe treści. Stopniowo redukując sztukę figuratywną, wypracowała artystyczny język minimalistycznych środków wyrazu. Jej prace komentują kondycję człowieka, a w zasadzie zadają o nią pytania – zarówno w aspekcie psychologicznym, jak i socjologicznym. Wielokrotnie łączy klasyczny warsztat z nowatorskim wyrazem. Łączenie – to jej misja. Artystka zachowuje wyważone centrum, a jednocześnie dostrzega wartości skrajne. Lubi ludzi. Jest członkinią redakcji ArsForum i kuratorką wystaw, inicjatorką i organizatorką wydarzeń artystycznych, prezeską NC IAA International Association of Art. Została pierwszą prezeską Związku Polskich Artystów Plastyków.

Magdalena Ujma

krytyczka i historyczka sztuki, kuratorka wystaw. W latach 2021–2023 prezeska AICA Polska (Sekcja Polska Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki), a obecnie wiceprezeska tego stowarzyszenia. Studiowała historię sztuki i zarządzanie kulturą. Od 2018 roku związana jest z Muzeum Tadeusza Kantora w Cricotece, a od 2021 – z Akademią Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie kieruje czasopismem *Restart*. Jako kuratorka ma na swoim koncie kilkadziesiąt wystaw, z których ostatnie to wystawy Marii Stangret, Agaty Kus, Iwony Demko oraz Grupy 13. Jest autorką licznych esejów i artykułów naukowych. Jej blog *Krytyk sztuki na skraju załamania nerwowego* jest popularnym źródłem wiedzy o sztuce współczesnej, a także jednym z pierwszych przykładów recepcji krytyki instytucjonalnej w Polsce. Jest współzałożycielką Seminarium Feministycznego i autorką dwóch książek.

Materiały dla mediów

<https://u-jazdowski.pl/press-room/komunikaty-prasowe/rada-programowa>

Kontakt dla mediów

Agnieszka Niedzielak-Kowalska
Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
+48 510 160 640
a.niedzielak-kowalska@u-jazdowski.pl